

elképzelt, hogy a tetőzet egy olyan szerkezeti megoldását igyekeznek sematikusabban ábrázolni, amely fényt deríthet a kultúra eddig megválaszolatlan, vagy éppen fel nem tett kérdéseire, mint például milyenek voltak a korszakban a faszervezetekhez használatos fakötések (és így milyen volt a famegmunkálás fejlettségi szintje), milyen szerkezeti megoldással magyarázható az ágasfák hiánya, vagy éppen, milyen módon történt a tető fedésére használt anyagok rögzítése.

Molnár Karola (*SZTE Móra Ferenc Szakkollégium*)

Kecskemét-Nagykőrösi utca 7-9. lelőhely kútjainak vizsgálata Adatok a késő középkori, kora újkori kutak vizsgálatához

Választott témám egy kevésbé kutatott régészeti objektumtípus teljes körű feldolgozása, több tudományterületet felölelő vizsgálata, majd bemutatása. A téma egyedülálló, mivel hazánkban viszonylag kevesen foglalkoztak még kutakkal. Előkerülésük sokszor véletlenszerű, teljes feltárásuk-dokumentálásuk sokszor lehetetlen. Így a fent megnevezett lelőhely öt darab, a késő középkor és kora újkor időszakát átfogó korú, ép kútjaival, igazi különlegességnek számít. Különböző szerkezeti típusúak, nagyon jó állapotú, gazdag és értékes leletanyagot, és szerves anyagokat is tartalmaztak.

Céлом a kutak részletes dokumentálása, elemzése, leletanyaguk feldolgozása, továbbá a lelőhely egykori városképben elfoglalt helyének, funkciójának meghatározása. A feldolgozás szerves részét képezik a kutakról készített 3 dimenziós modellek melyek a legjobb szemléltető módszert, és egyben „konzerválási” módot is jelentik a nagyközönség és az utókor számára. A kutatást különböző anyagvizsgálatok is kiegészítik, melyek a lelőhely pontos funkciójával-környezetével kapcsolatban szolgáltatnak majd értékes információkat.

Előadásom során az eddig elért eredményeket, és kutatásom jelenlegi állását szeretném bemutatni.

Bense Orsolya (*SZTE Móra Ferenc Szakkollégium*)

Az alvás alatt bemutatott illatok hatása a deklaratív emlékezeti konszolidációra

Jelen kutatómunka célja az alvás alatt bemutatott illatok hatásának vizsgálata volt a deklaratív emlékezeti konszolidációra nézve. A kutatásban összesen 60 fő vett részt, átlag életkoruk 21,3 év (szórás = 1,89), tanulással töltött évek átlaga 14,32 év (szórás = 1,75). Nemi eloszlást tekintve 19 férfi és 41 nő résztvevő volt. Egy kontroll és három kísérleti csoporttal dolgoztam, a változó kísérleti feltétel az illat megjelenése volt. A kontroll csoportban tanulás, alvás és az előhívás alkalmával sem kapták meg a résztvevők a kutatásban használt illatot. Az első kísérleti csoport tanulás, alvás és az előhívás alatt is kapott illatot, a második kísérleti csoport vizsgálati személyei csak alvás alatt nem kaptak illatot, az utolsó vizsgálati csoport

pedig csak előhívás alatt nem kapott illatot. A tanuláshoz egy 60 szópárból álló szólistát használtam, a kísérleti feltétel megteremtéséhez pedig egy automata illatosítót. Minden résztvevő egy esti és egy reggeli tesztelésen vett részt. Az eredmények alapján nem sikerült bizonyítanom az illatok befolyásoló hatását a deklaratív emlékezeti konszolidációra. Ez adódhatott módszertani problémákból illetve a minta méretéből is. További kutatások szükségesek, hogy az illatok és az emlékezeti konszolidáció kapcsolatára fény derüljön.

Klinovszky Andrea (*SZTE Móra Ferenc Szakkollégium*)

Pedagógus kiégés kapcsolata a tanári én hatékonysággal és érzelmi kreativitással

Manapság közismert azon tény, hogy a kiégés egy nagyon összetett jelenség, amit ahhoz, hogy teljes pontossággal lehessen mérni és értelmezni, elengedhetetlen a jelenség több szempontból való megközelítése és feltárása. A kiégés szindróma hosszú távon fennálló emocionális megterhelések, stresszhatások nyomán fellépő állapot, amely fizikai, emocionális, mentális kimerültséggel jár és leginkább a humán szférában dolgozó személyeket érinti. A tudományos felmérések szerint manapság a pedagógusok között a legmagasabb a kiégések száma, ugyanis a tanári pálya a modern társadalmak egyik legstresszesebb hivatása. A professzionális kiégés pedagógusok körében nem csak a tanár érzelmi világára, mentális egészségére van kihatással, hanem az oktató környezetére, személyközi kapcsolataira is. A kutatásomban azt vizsgálom, hogy a pedagógusok körében milyen arányban jelenik meg kiégések száma, valamint, hogy létezik-e kapcsolat a kiégés állapota, a tanár énhatékonysági szintje és a személy érzelmi kreativitása között. A vizsgálatban összesen 155 elemi és középiskolában dolgozó pedagógus vett részt, ezek közül 34 férfi és 121 nő. A vizsgálati személyek átlagéletkora 40,9 év (szórás = 9,246) volt, akik átlagosan 13,4 éve (szórás = 9,468) dolgoznak pedagógus pályán. A tanárok a vizsgálat során az E:BOP Kiégés Kérdőívet, az Ohio Állambeli Tanári Énhatékonyság Skálát (OSTES) és Érzelmi Kreativitás Leltárat (ECI) töltötték ki. Az eredmények alapján a kiégés szoros kapcsolatba hozható a tanár énhatékonyság érzetével, viszont a kiégés és az érzelmi kreativitás között nem találtam egyértelmű összefüggést. Továbbá a vizsgálat során azt találtam, hogy az énhatékonyság és érzelmi kreativitás között szignifikáns kapcsolat áll fenn. Fontos megállapítás az, hogy a jelen kutatás egy újabb megközelítésből igyekezett feltárni a tanári kiégést, amit a jövőben érdemes lenne nagyobb mintán is tesztelni ahhoz, hogy a kiégés prevenciós eljárásait hatékonyan és megfelelő módon lehessen beiktatni a tanári szakma hétköznapjaiba.